

Tillægsafgift, vilde det under de forhaandenværende Omstændigheder dog være rettest at tillade, at Afgiften opkræves endnu i nogen Tid, og at denne benyttedes til en nøjagtig Undersøgelse af Havnevæsenets Ressourcer ved en Commission, som antages passende at kunne sammensættes af et Magistratsmedlem, to af Communalbestyrelsen og to af Grosserer-Societetets Comitee valgte Medlemmer. Ministeriet antog det derhos muligt, at Sagen vilde kunne fremmes saaledes, at det inden Udgangen af Aaret 1849 kunde blive endelig afgjort, hvorvidt den oftmeldte Tillægsafgift enten ganske skulde ophøre eller endnu i nogen Tid vedblive at opkræves. Den Forestilling, hvormed Ministeriet herefter og i Medhold af Forestaaende indgik, vandt Hans Majestæts Bifald ved en allerhøiest Resol. af 27de December 1848. Efter at der i Henhold til denne allerhøieste Resolutions Bydende, paa givne Anledning fra Indenrigsministeriet, af de forannævnte Autoriteter var udnævnt Medlemmer til en saadan Commission som forommeldt, og disse Medlemmer derefter ved Kongeligt Commissorium af 21de Februar 1849 vare beordrede at træde sammen for at anstille de i fornævnte Diemed fornødne Undersøgelser og herom i sin Tid at afgive Indberetning til Indenrigsministeren, indkom der under 16de October 1849 en af bemeldte Commission udarbejdet Betænkning, der tillige indeholder Sammes Forslag i formeldte Henseende saavel som til, hvorledes Kjøbenhavns Havnevæsen antoges for Fremtiden hensigtsmæssigst at kunne ordnes. Over dette Forslag forlangte Indenrigsministeriet under 17de November 1849 Betænkning fra den samlede Communalbestyrelse, fra Stadens Havneadministration og fra Grosserer-Societetets Comitee, hvorhos disse Autoriteter, med Hensyn til, at den allerhøieste Resol. af 27de December 1848 ikkun tillader, at den paabudne 50 pCt. Forhøielse af Accisen her i Staden af Varer og Skibe maa oppebæres i 1849, bleve anmodede om at afgive Betænkning saasnart fsee kunde, og i ethvert Tilfælde saa betimeligt, at Sagen kunde blive ordnet inden Aarets Udgang. Der indløb imidlertid kun Betænkning over Sagen fra Grosserer-Societetets Comitee, som opfattede adskillige Tvivl om, hvorvidt den

af Commissionen foreslaaede Havneafgift vilde være at foretrække for Acciseafgiften, men for øvrigt erklærede sig ude af Stand til i den korte Tid, der var den levet til Sagens Behandling, at underkaste saavel denne Deel af Forslaget som andre Poster i samme den udførlige Drostelse, hvortil den ellers iøvrigt vilde finde sig opfordret. Fra Kjøbenhavns Magistrat indkom ligeledes en Skrivelse af 17de December 1849, hvori yttredes, at den maatte ansee det aldeles ugjorligt at see denne saa omfattende og vidtløftige Sags Behandling tilendebragt paa en udtømmende og tilfredsstillende Maade inden den fra Ministeriet angivne Tidsfrist, og det saameget mindre som den Kongelige Havneadministrations Erklæring endnu saanedes. Magistraten androg derfor, efter i denne Anledning at have corresponderet med Stadens Borgerrepræsentanter og i Henhold til disses Ønske paa, at Indenrigsministeriet vilde bevirke en foreløbig Lov om, at den ved allerhøieste Resolution af 27de December 1848 for Aaret 1849 paabudne 50 pCt. Forhøielse af Accisen af Skibe og Varer fremdeles maatte opkræves i 1850 til Fordeel for Stadens Havnekasse. Efter hvad der saaledes var passeret, og da det maatte ansees for utvivlsomt, at Undersøgelserne og Forhandlingerne om det Kjøbenhavnske Havnevæsens Ressourcer m. m. ikke vilde kunne tilendebringes saa betimeligt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt den tidsnævnte 50 pCt. Forhøielse af den Kjøbenhavnske Accise herefter burde bortfalde, definitivt kunde bevares, maatte Indenrigsministeriet holde for, at det, saalænge Saadant var uafgjort, ikke vilde være rigtigt at tage nogen endelig Bestemmelse om denne Afgift, hvorpaa Ministeriet under 22de December 1849 anholdt om allerhøieste Sanction paa, at den ved allerhøieste Resolution af 10de Mai 1815 og flere paabudne 50 pCt. Forhøielse af Accisen her i Staden af Skibe og Varer fremdeles maatte oppebæres i Aaret 1850, og at det i denne Tid oppebaarne Beløb maa tilflyde Stadens Havnekasse. Da derhos den allerhøieste Bemyndigelse til Afgiftens Opkrævning udløb med Udgangen af 1849 og Rigsdagens Samtykke til at Afgiften fremdeles opkrævedes altsaa ikke vilde kunne erhverves, forinden Lo-